

خبرهایی از
سرویس خبری جامعه بهائی
Bahá'í World News Service
(BWNS)

خرداد ماه ۱۴۰۵

در گفت‌وگو

محافل روحانی محلی و پیوندهای اعتماد

۱۵ خرداد ۱۴۰۵

اعضای هیئت‌های مشاورین قاره‌ای بررسی می‌کنند که چگونه محافل روحانی محلی بهائی در سه بستر متفاوت در کنیا، سریلانکا و آمریکا به مراکز جهت حمایت، مشورت و خدمت بدل می‌شوند.

مرکز جهانی بهائی — محافل روحانی محلی بهائی در نقاط مختلف جهان بیش از پیش به نهادهایی مورد اعتماد در جوامع خود تبدیل شده‌اند؛ در سختی‌ها در کنار خانواده‌ها می‌ایستند، به جوانان برای یافتن مسیر زندگی‌شان کمک می‌کنند و با مسئولان محلی همکاری نزدیک دارند.

در جدیدترین قسمت پادکست «در گفت‌وگو»، سه عضو هیئت‌های مشاورین قاره‌ای — بیلی سیلوا (Billy Silva) از ایالات متحده، تاونسند لیهندا (Townsend Lihanda) از کنیا و نیروشنی صالح (Niroshni Saleh) از سری لانکا — بررسی می‌کنند که رابطه میان محفل روحانی محلی و جامعه محلی چگونه در حال شکل‌گیری است.

محفل روحانی محلی، مؤسسه‌ای منحصربه‌فرد است که از نه عضو تشکیل می‌شود و اعضای آن سالانه انتخاب می‌شوند. آقای سیلوا فضای معنوی این انتخابات را چنین توصیف می‌کند: «در این انتخابات هیچ تبلیغی صورت نمی‌گیرد؛ نه رقابتی در کار است و نه فعالیت‌های انتخاباتی.» این فرایند از طریق رأی‌گیری مخفی انجام می‌شود و هر فرد «با توکل به خداوند» می‌کوشد کسانی را انتخاب کند که بتوانند «خالصانه‌ترین خدمت را به جامعه محلی ارائه دهند.»

دامنه توجه این محافل تمامی جامعه محلی را دربرمی‌گیرد. آقای لیهندا اعضای این محافل را «خدمتگزارانی فروتن در جامعه، که خود نیز بخشی از همان جامعه محلی هستند» توصیف می‌کند؛ افرادی که به «پیشرفت اجتماعی و مادی و در عین حال معنوی این جوامع» توجه دارند.

خانم صالح توضیح می‌دهد که در یکی از مناطق سری‌لانکا، محفل روحانی محلی چنان اعتمادی به دست آورده که «مسئولان بهداشت محلی، نمایندگان دولت محلی و دیگر نهادهای خدمات عمومی به آن تکیه می‌کنند.» او توضیح می‌دهد که این اعتماد چگونه می‌تواند ماهیت ارتباطاتی را تغییر دهد که در حالت عادی ممکن است رسمی یا دلهره‌آور باشند. در یکی از مناطق سری‌لانکا، شماری از خانواده‌ها برای دریافت شناسنامه یا کارت شناسایی که برای ثبت‌نام کودکان در مدرسه و دسترسی خانواده‌ها به خدمات عمومی ضروری هستند، اقدامی نکرده بودند. از آنجا که محفل محلی از پیش با این خانواده‌ها ارتباط نزدیکی داشت، مسئولان محلی برای حل این مسئله به محفل مراجعه کردند.

خانم صالح می‌گوید: «وقتی محفل به سراغ این خانواده‌ها رفت، آنها احساس راحتی کردند و مثل زمانی که مأموران دولتی به آنها مراجعه می‌کنند، دچار نگرانی یا اضطراب نشدند.» به گفته او، این نحوهٔ محبت‌آمیز هدایت و برخورد دوستانهٔ محفل با خانواده‌ها بود که آنها را تشویق کرد برای ثبت‌نام و دریافت مدارک شناسایی اقدام کنند.

مقامات محلی و منطقه‌ای بعدها به اعضای محفل آموزش دادند تا بتوانند در روند تهیهٔ مدارک شناسایی به مردم کمک کنند. آنها همچنین از محفل پرسیدند چگونه می‌توانند چنین رابطهٔ مبتنی بر اعتمادی را با مردم برقرار کنند.

گفت‌وگو سپس به موضوع جوانان می‌پردازد. آقای لیهندا ماجرای را از یک جامعهٔ محلی تعریف می‌کند که در آن، دو جوان چند وسیلهٔ همسایه‌شان را برداشته بودند. در این مورد، مادر این جوانان به‌جای تماس با پلیس، از محفل درخواست کمک کرد. محفل نیز گفت‌وگویی با این دو جوان و خانواده‌هایشان آغاز کرد و به بررسی این نکته پرداخت که چگونه شرایط دشوار زندگی و دوری از حیات جامعه ممکن است در تصمیمات آنها تأثیر گذاشته باشد.

بر اساس چنین درکی، پاسخی عملی شکل گرفت: این جوانان بیش از پیش در حیات جامعه محلی مشارکت کردند. حضور فعالتر آنها در فعالیت‌های آموزشی سبب پرورش ویژگی‌هایی همچون خدمت و تواضع شد؛ دوستانی که در حرفهٔ تجاری مشغول بودند، این حرفه را به آنان آموختند و افراد دیگر جامعه نیز در این مسیر از آنان حمایت کردند. به گفتهٔ آقای لیهندا، اکنون این جوانان توانایی تأمین معاش خود را دارند و این تجربه، نگاه کل جامعه به موقعیت‌های مشابه را دگرگون ساخته است؛ به‌گونه‌ای که همگان یکدیگر را «به چشم اعضای یک خانواده» می‌بینند.

آقای سیلوا در توصیف فعالیت یک محفل روحانی محلی در ایالت‌های غرب میانهٔ آمریکا به موضوع سابقهٔ طولانی تبعیض نژادی اشاره می‌کند؛ مسئله‌ای که باید طی سال‌ها و حتی نسل‌ها به‌شکل مشترک بررسی و روی آن کار شود. او با استناد به بیانات بیت‌العدل اعظم که «نیروی دگرگون‌کنندهٔ جهان محبت است»، توضیح می‌دهد که «یکی از اهداف محافل روحانی محلی آن است که به جوامع و افراد کمک کنند تا مأمّن‌هایی از صلح و وحدت بنا کنند؛ فضاهایی که در آنها بشر بتواند در مواجهه با چالش‌های متعدد پیش رو، احساس امنیت و آرامش کند.»

این محافل، به تعبیر حضرت عبدالبهاء، «چراغ‌های نورانی و باغ‌های ملکوتی‌اند که از آنها نفعات قدس در سراسر آفاق منتشر می‌شود... و انوار عرفان بر سراسر عالم امکان می‌تابد.» آقای سیلوا با تأمل در این بیان، می‌گوید: «موهبت ویژه‌ای است که چنین محافل روحانی محلی در جوامع سراسر جهان وجود دارند.»

این قسمت از مجموعهٔ پادکست‌های «در گفت‌وگو»، بخشی از کاوشی جمعی است که در آن چندین نفر به بررسی کاربردی عملی اصول بهائی در مسیر ساختن اجتماع‌هایی صلح‌آمیز می‌پردازند.

مقام حضرت عبدالبهاء

پیشرفت چشمگیر ظریفترین مراحل ساخت بنای مرکزی

۲۰ خرداد ۱۴۰۵

جرثقیل از محوطه جنوبی برداشته شده و اکنون چندین مرحله از ظریفترین و پیچیدهترین بخش‌های ساخت مقام حضرت عبدالبهاء به طور هم‌زمان در حال انجام است. مرکز جهانی بهائی — کار ساخت مقام حضرت عبدالبهاء در سراسر محوطه به طور پیوسته پیش می‌رود و اکنون چندین مرحله از ظریفترین و پیچیدهترین بخش‌های آن به طور هم‌زمان در دست اجرا است.

پوشش مرمری سازه مشبک و ستون‌های بنای مرکزی در حال انجام است و تاکنون کار پنج ستون به اتمام رسیده و سه ستون دیگر باقی مانده است. دیوارهای تاخورد در امتداد محوطه مرکزی با سنگ محلی پوشانده می‌شوند و دیواره‌های داخلی منحنی‌شکل بنای مرکزی، که قطعات آن از سال‌ها پیش با دقت برش خورده و آماده شده‌اند، اکنون همچون قطعات یک موزاییک کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. پنل‌های شیشه‌ای که بلندترین آن‌ها بیش از یازده متر ارتفاع دارد نیز ساخته شده و به محل آورده شده‌اند و به زودی توسط گروهی متخصص نصب خواهند شد.

علاوه بر سازه مشبک و بنای مرکزی، کار در محوطه‌های شمالی و جنوبی نیز در جریان است و دیواره‌های باغچه‌ها و ورودی‌ها اکنون با سنگ محلی پوشیده شده‌اند. به تازگی، جرثقیل ساختمانی از محوطه خارج شد که خود نقطه عطف مهمی به شمار می‌رود و راه را برای تکمیل عملیات ساختمانی در اطراف محوطه جنوبی هموار کرده است.

مسیرهای دسترسی به محوطه مقام و حرکت در اطراف آن نیز در حال شکل‌گیری است. مسیر اصلی از دروازه اشرف آغاز می‌شود — جایی که بازدیدکنندگان در آینده وارد محوطه مقام خواهند شد. طراحی این مسیر به گونه‌ای است که منظر مقام به تدریج آشکار می‌شود و در نقطه‌ای از مسیر، دقیقاً هم‌راستا با مقام حضرت بهاءالله قرار می‌گیرد. در بخش شرقی محوطه نیز مسیری پیچ‌درپیچ فضایی برای تأمل فراهم می‌آورد.

در سراسر محوطه، فعالیت‌های بخش باغبانی مرکز جهانی بهائی برای محوطه‌سازی و فضای سبز ادامه دارد. خاکریزهای اطراف بنای مرکزی اکنون تا حد زیادی با پوشش گیاهی آراسته شده‌اند و با رشد تدریجی فضای سبز، آرامش روزافزونی بر محیط حاکم می‌شود.

سنگ‌های مرمر در جعبه‌های محافظ به محل ساخت مقام منتقل شده است. نمایی از سنگ‌های مرمر در جعبه‌های محافظ، همراه با یک قطعه که از جعبه خارج شده، در عکس قابل مشاهده است.

سنگ‌های مرمر با استفاده از بالابر مخصوص به آرامی از جعبه‌ها برداشته شده و برای نصب در دهانه نورگیر منتقل می‌شوند. هر ستون با پنج قطعه سنگ مرمر پوشانده می‌شود که از پایین به بالا، به ترتیب از قطعات بزرگ‌تر به قطعات کوچک‌تر چیده شده‌اند. نصب سنگ‌های مرمر بر روی ۸۰ نورگیر سقفی در حال انجام است.

نمایی از نصب سنگ‌های مرمر بر روی نورگیرهای سقفی.

دیوارهای تاخورده زیر سازه مشبک که با سنگ محلی پوشانده شده‌اند.

نمای بیرونی مقام حضرت عبدالبهاء، در حالی که عملیات ساخت و محوطه‌سازی ادامه دارد.

نصب تجهیزات نورپردازی در سراسر محوطه در حال پیشرفت است.

عملیات محوطه سازی در خاکریزهای شرقی و غربی محوطه در حال پیشرفت است.

سمت چپ: کار سنگ فرش مسیری که از دروازه اشرف آغاز می شود و بازدیدکنندگان را به مقام هدایت خواهد کرد، رو به اتمام است.
پس از تکمیل، دو سوی این مسیر با خرده سنگ پوشیده خواهد شد.
سمت راست: کار سنگ فرش مسیر دایره ای رو به اتمام است.

نمایی از مسیر پیچ در پیچ در سمت شرقی محوطه پیرامون مقام که در حال ساخت است.

نمایی از بخشی از محوطهٔ مقام در کنار مرکز بازدیدکنندگان عکا (سمت چپ) و باغ رضوان (بالا سمت راست).

نمای هوایی از محوطهٔ مقام حضرت عبدالبهاء که به تدریج در حال شکل‌گیری است.